

Forskrift om merking, registrering og rapportering av småfe

Dato	FOR-2005-11-30-1356
Departement	Landbruks- og matdepartementet
Publisert	I 2005 hefte 14
Ikrafttredelse	30.11.2005
Sist endret	FOR-2013-05-06-436
Endrer	
Gjelder for	Norge
Hjemmel	LOV-2003-12-19-124-§7 , LOV-2003-12-19-124-§11 , LOV-2003-12-19-124-§12 , LOV-2003-12-19-124-§14 , LOV-2003-12-19-124-§15 , LOV-2003-12-19-124-§19 , LOV-2003-12-19-124-§29 , FOR-2003-12-19-1790 , FOR-2004-05-05-884
Kunngjort	06.12.2005
Rettet	
Korttittel	Forskrift om merking, registrering mv. av småfe

Kapitteloversikt:

- [Forordninger](#)
- [RÅDSFORORDNING \(EF\) nr. 21/2004 av 17. desember 2003 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter og om endring a...](#)
- [Forordninger i pdf](#)

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 30. november 2005 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7, § 11, § 12, § 14, § 15, § 19 og § 29, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

Tilføyd hjemmel: Delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.1 nr. 7b (forordning (EF) nr. 21/2004 endret ved forordning (EF) nr. 1791/2006, forordning (EF) nr. 1560/2007, forordning (EF) nr. 933/2008, forordning (EF) nr. 759/2009, forordning (EU) nr. 506/2010 og forordning (EU) nr. 45/2012).

Endringer: Endret ved forskrifter 14 aug 2006 nr. 975, 9 april 2008 nr. 335, 16 juli 2010 nr. 1134, 17 juni 2011 nr. 631, 11 okt 2011 nr. 1032, 6 mai 2013 nr. 436.

§ 1. Forordning (EF) nr. 21/2004

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I del 1.1 nr. 7b (forordning (EF) nr. 21/2004 som endret ved

forordning (EF) nr. 1791/2006

forordning (EF) nr. 1560/2007

forordning (EF) nr. 933/2008

forordning (EF) nr. 759/2009

forordning (EU) nr. 506/2010

forordning (EU) nr. 45/2012)

om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter og om endring av forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

0 Endret ved forskrifter 16 juli 2010 nr. 1134, 17 juni 2011 nr. 631, 11 okt 2011 nr. 1032, 6 mai 2013 nr. 436.

§ 2.Registreringsplikt

Dyreholder skal registrere bestilling av øremerker i Mattilsynets register over øremerker (Merkeregisteret). Beholdningen av øremerker skal ikke overskride antatt årlig forbruk.

§ 3.Krav til øremerker

Øremerker som omfattes av denne forskriften, skal være av en type som er godkjent av Mattilsynet.

Følgende informasjon skal være forhåndspreget på øremerkene, når det ikke benyttes elektronisk identifikasjonsmerking:

- 1) Mattilsynet: MT
- 2) Nasjonalitetsidentifikasjon: NO
- 3) Dyreholdets spesielle identitetsnummer: 8 siffer
- 4) Individnummer: 4 siffer.

Individnummer for småfe kan likevel bestå av 5 siffer. Individnummer kreves ikke på øremerker til kje som føres til slakt og som ikke skal føres ut av Norge.

Uansett bestemmelsene i annet ledd skal øremerker, som påføres småfe født i 2008 og senere, sammen med elektronisk identifikasjonsmerking være forhåndspreget med følgende informasjon:

- 1) Mattilsynet: MT
- 2) Nasjonalitetsidentifikasjon: NO
- 3) Dyreholdets spesielle identitetsnummer tildelt av Mattilsynet: 7 siffer
- 4) Individnummer: 5 siffer der første siffer er fødselsårets siste siffer og de følgende siffer er dyrets individnummer.

Det er bare tillatt å påføre ytterligere informasjon på innsiden av øremerkene.

Dyrene må ikke tildeles individnummer som allerede er i bruk i det aktuelle dyreholdet. Innen hvert dyrehold skal det gå minimum ti år mellom hver gang et tidligere benyttet individnummer brukes på nytt.

0 Endret ved forskrifter 9 april 2008 nr. 335, 16 juli 2010 nr. 1134.

§ 3a. Elektronisk identifikasjonsmerking

Kravet om elektronisk identifikasjonsmerking i § 1, jf. forordning (EF) nr. 21/2004 artikkel 9 nr. 3, gjelder følgende dyr:

- 1) Sauer som fødes etter 31. desember 2010, unntatt dyr som skal slaktes før de er 12 måneder gamle og som ikke skal eksporteres til en EØS-stat eller en tredjestat.
- 2) Geiter som fødes etter 31. desember 2010, dersom dyrene skal eksporteres til en EØS-stat eller en tredjestat.
- 3) Sauer og geiter som er født i 2010, dersom dyrene skal eksporteres til en EØS-stat eller en tredjestat.

0 Tilføyd ved forskrift 16 juli 2010 nr. 1134.

§ 4. Tap av øremerker

Øremerker skal ikke fjernes med mindre merket er blitt uleselig. Dersom dyret mister et merke eller merket er blitt uleselig, skal dyret merkes med nytt øremerke med samme farge som det første. Merket skal i tillegg være forhåndspreget med en E som viser at det er et erstatningsmerke. Merket skal være forhåndspreget i henhold til § 3 annet ledd nr. 1 til og med 3 eller § 3 fjerde ledd nr. 1 til og med 3, og i de tilfellene individnummeret ikke er forhåndspreget skal nummeret påføres med permanent merkepenn av dyreholder.

0 Endret ved forskrift 9 april 2008 nr. 335.

§ 5. Merking av dyr som overføres til nytt dyrehold i Norge

Hver gang dyr overføres til et nytt dyrehold i Norge, skal det merkes med et hvitt øremerke innen 7 dager etter ankomst til nytt dyrehold. Dersom dyret allerede har et hvitt øremerke skal dette erstattes med nytt hvitt øremerke. Når dyr overføres til et nytt dyrehold, er det mottaker som er ansvarlig for at dyr får et nytt øremerke.

Vær og bukk som brukes i avl sammen med flere dyrehold (avlsgruppe), skal ikke merkes når de flyttes mellom dyrehold som er medlem i avlsgruppen. Vær og bukk som er merket med et lilla kåringsmerke og som overføres, kreves ikke merket med hvitt øremerke forutsatt at opplysninger tilsvarende § 8 første ledd nr. 4 om overføringen føres i dyrets identitetskort. Småfe skal likevel merkes med hvitt øremerke når det føres til slakt.

§ 6. Merking av dyr som er innført til Norge

Dyr som innføres til Norge fra et EØS-land, skal beholde sin opprinnelige identifikasjon, og merkes med et lakserødt øremerke senest 7 dager etter innførsel.

Småfe som innføres til Norge fra tredjeland, skal merkes med to lakserøde øremerker innen 7 dager etter innførsel. De opprinnelige merkene skal fjernes. Småfe anses å være innført når det har forlatt grensekontrollstasjonen.

0 Endret ved forskrift 17 juni 2011 nr. 631.

§ 7. Merking av småfe som fødes i Norge

Småfe som fødes i Norge skal merkes med et første øremerke i det ene øret og et andre øremerke i det andre øret før de er 30 dager gamle, men likevel før de forlater dyreholdet de er født i. Begge øremerkene skal være godkjent, jf. § 3 første ledd.

Det første øremerket skal være et visuelt merke. Det andre øremerket skal være et elektronisk merke, dersom elektronisk identifikasjonsmerking er påbudt, jf. § 3a. For øvrig er det valgfritt hvorvidt det andre øremerket skal være et visuelt eller et elektronisk merke.

Inntil dyret er 6 måneder gammelt eller forlater dyreholdet det er født i, kan det andre øremerket være et visuelt, ikke-godkjent merke. For dyr som skal slaktes før de er 12 måneder gamle og som ikke skal eksporteres til en EØS-stat eller en tredjestat, kan det andre øremerket uansett være et visuelt, ikke-godkjent merke.

Det visuelle, ikke-godkjente øremerket omhandlet i tredje ledd skal være forhåndspreget med informasjon som angitt i § 3 annet ledd nr. 2 til nr. 4 og § 3 tredje ledd.

Småfe kan merkes med en valgfri farge. Fargene hvit, lakserød eller farger som kan forveksles med disse kan likevel ikke benyttes.

Første siffer i individnummeret for småfe skal representere siste siffer i årstallet de er født, alternativt årgangen dyrene tilhører. Dette gjelder likevel ikke for hvite øremerker for småfe jf. § 5.

0 Endret ved forskrifter 14 aug 2006 nr. 975, 9 april 2008 nr. 335, 16 juli 2010 nr. 1134.

§ 7a. Unntak fra merkebestemmelsene for dyr i godkjente zoologiske hager

Dyr som kun skal holdes i eller flyttes mellom zoologiske hager som er godkjent etter forskrift 20. februar 2004 nr. 453 om dyrehelsemessige vilkår for godkjenning av institusjoner, institutter og sentra og overføring av dyr, sæd, egg og embryo til og fra godkjente anlegg eller tilsvarende bestemmelser gitt i vedkommende EØS-stat for å gjennomføre direktiv 92/65/EØF artikkel 13 nr. 2 i nasjonal rett, trenger ikke identifiseres ved hjelp av identifikasjonsmerker som oppfyller kravene i § 1, jf. del A i vedlegget til forordning (EF) nr. 21/2004, § 3, § 3a og § 7. Dyrene skal likevel identifiseres individuelt og opplysninger om dyrenes individuelle identifikasjon skal føres i de zoologiske hagenes registre, samt oppgis i de dokumenter som etter denne eller ovennevnte forskrift skal følge med dersom dyrene flyttes.

Bestemmelsene om merking med hvitt eller lakserødt øremerke i § 5 første ledd og § 6 første ledd gjelder ikke dyr som er overført eller innført til godkjente zoologiske hager.

0 Tilføyd ved forskrift 11 okt 2011 nr. 1032.

§ 8. Dyreholdjournal

Følgende opplysninger skal i tillegg nedtegnes i journalen:

- 1) Dyrets unike identitetsnummer. Dette gjelder ikke for kje som føres til slakt.
- 2) Fødselsdato, alternativt fødselsmåned og -år hvor fødselsdato er ukjent.
- 3) Dødsdato, herunder dato for levering til slakt, alternativt dødsmåned og -år hvor dødsdato er ukjent.
- 4) Alle overføringer og andre forflytninger, permanente og midlertidige, inn og ut av dyreholdet, og
 - a) navn og adresse på avsender eller mottaker, og dyreholdenes identitetsnummer,
 - b) antallet dyr som overføres eller flyttes,
 - c) dato for forflytningen, og
 - d) ved overføring til dyreholdet, dyrets nye individnummer (gjelder ikke kje som føres til slakt).
- 5) Andre situasjoner hvor dyr i dyreholdet kommer i kontakt med dyr fra andre dyrehold, dato for slik kontakt og hvilke dyr det gjelder.
- 6) Mottatte øremerker.

Dyreholdjournalen skal i tillegg inneholde foreldreidentiteten til dyret, og en oversikt over værere og bukker som brukes i avl sammen med flere dyrehold (avlsgruppe).

§ 9. Helsekort

Dyreholder er ansvarlig for at det føres en oversikt over sykdom og behandling av alle dyr som til enhver tid befinner seg i dyreholdet, herunder forebyggende helsearbeid. Oversikten skal bygge på et skjema som er basert på en modell fra Mattilsynet.

Når dyr med individuelle helsekort overføres til nytt dyrehold, skal helsekortopplysninger overføres sammen med dyret.

§ 10. Oppbevaring av dyreholdjournal og helsekort

Dyreholdjournal og helsekort skal oppbevares av dyreholder i minimum 10 år og kunne fremvises for det lokale Mattilsynet på anmodning. Plikten til å oppbevare dyreholdjournal og helsekort gjelder selv om dyreholdet opphører.

§ 11. Identitetskort for værere og bukker

Dersom værere og bukker benyttes i avl sammen med flere dyrehold (avlsgruppe), skal dyreholder utstede et identitetskort som skal følge med dyret resten av livet. Identitetskortet skal minst inneholde de opplysninger som fremgår av § 8 første ledd nr. 1-6 og være godkjent av Mattilsynet. Det er forbudt å føre vær eller bukk uten identitetskort inn i et dyrehold.

Den dyreholderen som væren eller bukken til enhver tid oppholder seg hos, skal sørge for at identitetskortet ajourføres. Identitetskort for hanndyr i avl skal oppbevares i 10 år. Plikten til å oppbevare identitetskort gjelder selv om dyreholdet opphører. Kortet skal forevises Mattilsynet på anmodning.

0 Endret ved forskrift 14 aug 2006 nr. 975.

§ 12. Rapportering til sentralt småferegister

For dyrehold med småfe plikter dyreholder å rapportere opplysninger om dyreholdet til Mattilsynet, herunder blant annet opplysninger om dyreholdets identitetsnummer, adresse og geografiske koordinater, dyreholders navn og adresse, dyreart og

produksjonsform. Dyreholder skal minimum en gang årlig innen en nærmere angitt frist foreta en dyretelling. Antall dyr og dato for tellingen skal registreres i dyreholdjournalen og rapporteres til Mattilsynet innen 30 dager etter fristen for telling.

§ 13. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og fatter nødvendige vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i eller i medhold av denne forskriften.

Ved overtredelse av forskriftens bestemmelser om merking, registrering og rapportering, kan Mattilsynet nedlegge forbud mot forflytting av dyr til eller fra dyrehold, herunder å slippe dyr på beite. Dyr som ikke lar seg identifisere innenfor en frist fastsatt av Mattilsynet, kan pålegges destruert.

§ 14. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særskilte tilfelle dispensere fra § 4 - § 6 og § 8 - § 11 i denne forskriften forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 15. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller vedtak gitt i medhold av den er straffbar i henhold til matloven § 28.

§ 16. Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

Denne forskriften trer i kraft straks.

Småfe født mellom 9. juli 2005 og 1. september 2005 skal være merket i henhold til § 7 før 1. mars 2006, eller senest før de forlater dyreholdet de står i. Småfe født etter 1. september 2005 og før denne forskrift trer i kraft skal være merket i henhold til § 7 innen 6 måneder etter fødselen eller senest før de forlater dyreholdet de står i.

Småfe som er merket før 1. januar 1999, unntas fra kravet til merking i § 4 første ledd jf. § 3. Mister dyret et øremerke som er satt inn før 1. januar 1999 eller blir øremerket uleselig, skal dyret likevel merkes på nytt i samsvar med bestemmelsene i denne forskriften.

Mister dyr øremerke som var tillatt brukt fram til 31. desember 1999, eller blir øremerket uleselig, skal dyrene merkes på nytt i samsvar med bestemmelsene i denne forskriften.

Øremerker som benyttes til merking av småfe, kan fram til 1. januar 2003 være utformet slik at opplysningene i § 3 annet ledd, pkt. 1 til og med 3 påføres på innsiden av øremerket, såfremt følgende opplysninger påføres på utsiden: SDT på øverste linje, leverandørnummer ved slakteri på annen linje og individnummer på tredje linje.

Småfe som er merket før 1. januar 1999 eller med merke som var tillatt brukt fram til 31. desember 1999, skal likevel, dersom de overføres eller leveres til slakt etter 1. januar 2005, merkes på nytt i samsvar med bestemmelsene i denne forskriften.

Dyr som er overført før 1. januar 1999 skal merkes etter det dyreholdet de tilhørte 1. januar 1999, jf. § 3 annet ledd nr. 3 og 4.

Dyr merket før 1. januar 2006 kan merkes med øremerker som er forhåndspreget med SDT i stedet for MT.

Dyr som er innført til Norge fra EØS-land før 1. januar 1999 regnes som innførte dyr, og skal merkes med lakserøde øremerker. Rødt innførselsmerke på dyr som er innført før 1. januar 1999 skal ikke fjernes.

Forordninger

For å gjøre det lett å finne fram til ordlyden i de forordningene som blir gjennomført, gjengir vi dem i dette avsnittet. Teksten nedenfor er kun til informasjon, og er ikke en del av forskriften.

0 Innledningen tilføyd ved forskrift 17 juni 2011 nr. 631.

Konsolidert forordning (EF) nr. 21/2004

0 Konsolidert forordning tilføyd ved forskrift 16 juli 2010 nr. 1134. Endret ved forskrifter 17 juni 2011 nr. 631, 11 okt 2011 nr. 1032, 6 mai 2013 nr. 436.

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 21/2004. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EF) nr. 1791/2006, forordning (EF) nr. 1560/2007, forordning (EF) nr. 933/2008, forordning (EF) nr. 759/2009, forordning (EU) nr. 506/2010 og forordning (EU) nr. 45/2012. Alle endringer av grunnrettsakten samt de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av grunnrettsakten i samsvar med vedlegg I er innarbeidet nedenfor.

► **B** Forordning (EF) nr. 21/2004

som endret ved

► **M1** Forordning (EF) nr. 1791/2006

► **M2** Forordning (EF) nr. 1560/2007

► **M3** Forordning (EF) nr. 933/2008

► **M4** Forordning (EF) nr. 759/2009

► **M5** Forordning (EU) nr. 506/2010

► **M6** Forordning (EU) nr. 45/2012

► **EØS** Tilpasning som følge av EØS-avtalen vedlegg I

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 21/2004

av 17. desember 2003

om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter og om endring av forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 37,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet,¹

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité,² og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til artikkel 3 nr. 1 bokstav c) i rådsdirektiv 90/425/EØF av 26. juni 1990 om veterinærkontroll og avlskontroll ved handel med visse levende dyr og produkter innenfor Fellesskapet med sikte på gjennomføring av det indre marked³ skal dyr beregnet på handel innenfor Fellesskapet være identifisert i samsvar med kravene i Fellesskapets regelverk og være registrert på en slik måte at det er mulig å fastslå hvilken driftsenhet, sentral eller organisasjon de stammer fra eller har passert gjennom. Disse identifikasjons- og registreringssystemene skulle før 1. januar 1993 utvides til også å omfatte forflytning av dyr innenfor hver enkelt medlemsstats territorium.
- 2) I henhold til artikkel 14 i rådsdirektiv 91/496/EØF av 15. juli 1991 om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av dyr som innføres til Fellesskapet fra tredjestater, og om endring av direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF⁴ skal identifiseringen og registreringen fastsatt i artikkel 3 nr. 1 bokstav c) i direktiv 90/425/EØF, bortsett fra for slaktedyr og registrerte dyr av hestefamilien, foretas etter at nevnte veterinærkontroller er utført.
- 3) Regler for identifikasjon og registrering særlig av sauer og geiter er fastsatt i direktiv 92/102/EØF⁵. Når det gjelder sauer og geiter, har erfaringen, og særlig munn- og klovsykekrisen, vist at gjennomføringen av direktiv 92/102/EØF ikke har vært tilfredsstillende, og at det er behov for forbedring. Det er derfor nødvendig å fastsette strengere og mer spesifikke regler, slik det allerede er gjort for storfe i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe.⁶
- 4) Slik Fellesskapets regelverk er utformet, særlig forordning (EF) nr. 1760/2000, viser begrepene dyreholder og driftsenhet i vanlig bruk ikke til veterinærpraksiser eller dyreklinikker. Med henblikk på å gjøre regelverket mer leselig bør betydningen av disse begrepene defineres tydeligere.
- 5) Direktiv 92/102/EØF bør derfor endres slik at det fastslås tydelig at storfe allerede er unntatt fra direktivets virkeområde, og at sauer og geiter også skal unntas.
- 6) Rådsdirektiv 64/432/EØF av 26. juni 1964 om dyrehelseproblemer ved handel med storfe og svin innenfor Fellesskapet⁷ bør også endres for å ajourføre henvisningene i direktivet til bestemmelsene i Fellesskapets regelverk for identifikasjon av de aktuelle dyreartene.
- 7) I 1998 lanserte Kommisjonen et storstilt prosjekt for elektronisk identifikasjon av dyr (IDEA), og Kommisjonens sluttrapport ble framlagt 30. april 2002. Prosjektet viste at det er mulig å forbedre identifikasjonssystemene for sauer og geiter betydelig ved å bruke elektroniske identifikatorer til disse dyrene, forutsatt at visse vilkår vedrørende oppfølgingstiltakene er oppfylt.
- 8) Teknologien for elektronisk identifikasjon av sauer og geiter er utviklet i en slik grad at den kan anvendes. Inntil det er utarbeidet gjennomføringstiltak som er nødvendige for å innføre systemet med elektronisk identifikasjon på fellesskapsplan på en hensiktsmessig måte, bør et effektivt identifikasjons- og registreringssystem som gjør det mulig å ta hensyn til den framtidige utviklingen på området for gjennomføring av elektronisk identifikasjon på fellesskapsplan, åpne for å identifisere de enkelte dyr og driftsenheten der hvert dyr er født.
- 9) For å ta hensyn til den framtidige utviklingen innen elektronisk identifikasjon av sauer og geiter og særlig erfaringen som er gjort med gjennomføringen av dette, bør Kommisjonen framlegge for Rådet en rapport om mulig anvendelse av systemet for elektronisk identifikasjon på fellesskapsplan sammen med nødvendige forslag.

- 10) Kommisjonen bør også, særlig med tanke på saksbehandlingen i Det felles forskningscenter, utarbeide utførlige tekniske retningslinjer, definisjoner og framgangsmåter for de tekniske egenskapene til identifikatorer og lesere, prøvingsmetoder, godkjenningskriterier og sertifiseringsordninger for godkjente prøvingslaboratorier, anskaffelse av egnede identifikatorer og lesere, anvendelse, avlesing og gjenoppretting av identifikatorer, koding av identifikatorer, felles ordliste, dataordbok og kommunikasjonsstandarder.
- 11) I medlemsstater med en relativt liten saue- eller geitebestand er det muligens ikke berettiget å innføre et system for elektronisk identifikasjon. Disse medlemsstatene bør derfor få mulighet til å gjøre systemet valgfritt. Det bør også fastsettes en hurtig framgangsmåte for å tilpasse terskelverdiene for bestandens størrelse som avgjør om elektronisk identifikasjon kan være valgfritt.
- 12) For å gjøre det mulig å spore forflytning av sauer og geiter, bør dyrene identifiseres på riktig måte, og alle forflytninger bør kunne spores.
- 13) Dyreholdere må holde opplysningene om dyrene på sine driftsenheter à jour. Minstekravene til opplysninger bør fastsettes på fellesskapsplan.
- 14) Hver medlemsstat bør opprette et sentralt register som omfatter en ajourført liste over alle dyreholdere som er omfattet av denne forordning, og som utøver sin virksomhet på denne medlemsstatens territorium, samt omfatter minsteopplysningene fastsatt på fellesskapsplan.
- 15) For å gjøre det mulig å spore dyr raskt og nøyaktig, bør hver enkelt medlemsstat opprette en elektronisk database der alle driftsenheter på medlemsstatens territorium og forflytninger av dyrene registreres.
- 16) Type identifikasjonsmerke bør fastsettes på fellesskapsplan.
- 17) Personer som handler med dyr, bør føre register over sine transaksjoner, og vedkommende myndighet bør på anmodning få tilgang til disse registrene.
- 18) For å sikre riktig anvendelse av denne forordning, er det nødvendig å sørge for rask og effektiv utveksling av opplysninger om identifikasjonsmerker og dokumenter om dette mellom medlemsstatene. Det er fastsatt fellesskapsbestemmelser om dette ved rådsforordning (EØF) nr. 515/97 av 13. mars 1997 om gjensidig bistand mellom medlemsstatenes forvaltningsmyndigheter og om samarbeid mellom dem og Kommisjonen for å sikre riktig anvendelse av toll- og landbruksbestemmelsene,⁸ og ved rådsdirektiv 89/608/EØF av 21. november 1989 om gjensidig bistand mellom medlemsstatenes forvaltningsmyndigheter og om samarbeid mellom dem og Kommisjonen for å sikre riktig anvendelse av veterinær- og avlsbestemmelsene.⁹
- 19) For å sikre at ordningene fastsatt i denne forordning er pålitelige, er det nødvendig at medlemsstatene gjennomfører egnede og effektive kontrolltiltak, med forbehold for rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 av 18. desember 1995 om beskyttelse av Det europeiske fellesskaps økonomiske interesser.¹⁰
- 20) For å ta hensyn til det systemet som opprettes ved denne forordning, i forbindelse med tildelingen av visse former for støtte i henhold til rådsforordning (EF) nr. 1782/2003 av 29. september 2003 om fastsettelse av felles regler for direkte støtteordninger i henhold til den felles landbrukspolitik og om fastsettelse av visse støtteordninger for gårdbrukere,¹¹ bør nevnte forordning endres.
- 21) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen¹² —

1 Uttalelse avgitt 17. november 2003 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

- 2 EUT C 208 av 3.9.2003, s. 32.
- 3 EFT L 224 av 18.8.1990, s. 29. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/33/EF (EFT L 315 av 19.11.2002, s. 14).
- 4 EFT L 268 av 24.9.1991, s. 56. Direktivet sist endret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 16 av 22.1.1996, s. 3).
- 5 EFT L 355 av 5.12.1992, s. 32. Direktivet sist endret ved tiltredelsesakten av 1994.
- 6 EFT L 204 av 11.8.2000, s. 1.
- 7 EFT L 121 av 29.7.1964, s. 1977/64. Direktivet sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1226/2002 (EFT L 179 av 9.7.2002, s. 13).
- 8 EFT L 82 av 22.3.1997, s. 1.
- 9 EFT L 351 av 2.12.1989, s. 34.
- 10 EFT L 312 av 23.12.1995, s. 23.
- 11 EUT L 270 av 21.10.2003, s. 1.
- 12 EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

1. Hver enkelt medlemsstat skal opprette et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter i samsvar med bestemmelsene i denne forordning.
2. Denne forordning får anvendelse uten å berøre fellesskapsregler som kan bli fastsatt med sikte på å utrydde eller bekjempe sykdommer, og uten å berøre direktiv 91/496/EØF og forordning (EF) nr. 1782/2003.

Artikkel 2

I denne forordning menes med:

- a) «dyr»: ethvert dyr av artene sau eller geit,
- b) «driftsenhet»: enhver virksomhet eller bygning, eller ved utegangeroppdrett, ethvert sted der det holdes, oppdrettes eller håndteres dyr på permanent eller midlertidig grunnlag, unntatt veterinærpraksiser eller dyreklinikker,
- c) «dyreholder»: enhver fysisk eller juridisk person som har ansvar for dyr, også midlertidig, unntatt veterinærpraksiser eller dyreklinikker,
- d) «vedkommende myndighet»: den eller de sentrale myndighetene i en medlemsstat som har ansvaret for eller er pålagt å foreta veterinærkontroll og gjennomføre denne forordning, eller når det gjelder kontroll av tilskudd, den myndigheten som har ansvaret for å gjennomføre forordning (EF) nr. 1782/2003,
- e) «handel innenfor Fellesskapet»: handel som definert i artikkel 2 nr. 6 i direktiv 91/68/EØF.¹

¹ EFT L 46 av 19.2.1991, s. 19.

Artikkel 3

1. Systemet for identifikasjon og registrering av dyr skal omfatte følgende elementer:
 - a) identifikasjonsmerker for hvert dyr,
 - b) ajourførte registre på hver enkelt driftsenhet,

- c) transportdokumenter,
- d) et sentralt register eller en elektronisk database.

2. Kommisjonen og vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten skal ha tilgang til alle opplysninger som er omfattet av denne forordning. Medlemsstatene og Kommisjonen skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre tilgang til disse opplysningene for alle berørte parter, herunder forbrukerorganisasjoner godkjent av medlemsstaten, forutsatt at den nasjonale lovgivning om datasikring og fortrolig behandling av opplysninger overholdes.

Artikkel 4

1. Alle dyr på en driftsenhet som er født etter 9. juli 2005, ► **M1** eller tiltredelsesdatoen for Bulgaria og Romania, ◀ **M1** skal identifiseres i samsvar med nr. 2 innen en frist som regnes fra dyrets fødsel og fastsettes av medlemsstaten, og i alle tilfeller før dyret flyttes fra driftsenheten der det ble født. Denne fristen skal ikke være lenger enn seks måneder.

Som et unntak kan medlemsstatene forlenge fristen, men den kan ikke være lenger enn ni måneder for dyr som holdes i ekstensivt oppdrett eller utegangeroppdrett. De berørte medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om det unntaket som er gitt. Om nødvendig kan det vedtas gjennomføringsregler etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2.

2.

- a) Dyr skal identifiseres ved hjelp av et første identifikasjonsmerke som oppfyller kravene i del A nr. 1-3 i vedlegget, og
- b) ved hjelp av et annet identifikasjonsmerke som er godkjent av vedkommende myndighet, og som er i samsvar med de tekniske egenskapene oppført i del A nr. 4 i vedlegget.
- c) Fram til datoen nevnt i artikkel 9 nr. 3, kan imidlertid det andre identifikasjonsmerket erstattes av systemet beskrevet i del A nr. 5 i vedlegget, unntatt for dyr som er gjenstand for handel innenfor Fellesskapet.
- d) Medlemsstatene som innfører systemet nevnt i bokstav c), skal søke Kommisjonen om godkjenning av systemet etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2. Med henblikk på dette skal Kommisjonen undersøke dokumentasjonen som medlemsstatene har framlagt, og foreta de undersøkelsene som er nødvendige for å vurdere systemet. Når disse undersøkelsene er fullført, skal Kommisjonen innen 90 dager etter at søknaden om godkjenning er mottatt, framlegge for Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen en rapport samt et utkast til hensiktsmessige tiltak.

3. For dyr som skal slaktes før de er tolv måneder gamle, og som verken er beregnet på handel innenfor Fellesskapet eller på eksport til tredjestater, kan imidlertid identifikasjonsmetoden som er beskrevet i del A nr. 7 i vedlegget, tillates av vedkommende myndighet som et alternativ til identifikasjonsmerkene nevnt i nr. 2.

4. Dyr som er importert fra en tredjestat, og som etter 9. juli 2005 ► **M1**, eller tiltredelsesdatoen for Bulgaria og Romania, ◀ **M1** har gjennomgått kontrollene fastsatt ved direktiv 91/496/EØF og blir værende på Fellesskapets territorium, skal innen en frist som skal fastsettes av medlemsstaten, men senest 14 dager etter de nevnte kontrollene, og i alle tilfeller før de flyttes fra driftsenheten, identifiseres i samsvar med nr. 2 på den mottakerenheten der oppdrett finner sted.

Den opprinnelige identifikasjonen som tredjestaten har foretatt, skal registreres i driftsenhetsregisteret fastsatt i artikkel 5, sammen med identifikasjonskoden som mottakermedlemsstaten har tildelt dyret.

Det er imidlertid ikke nødvendig med identifikasjon som fastsatt i nr. 1, av et dyr som er beregnet på slakting, dersom dyret transporteres direkte fra grensekontrollstasjonen til et slakteri i den medlemsstaten der kontrollene nevnt i første ledd, foretas og dyret slaktes senest fem virkedager etter disse kontrollene.

5. Dyr med opprinnelse i en annen medlemsstat, skal beholde sin opprinnelige identifikasjon.
6. Identifikasjonsmerker må ikke fjernes eller skiftes uten tillatelse fra vedkommende myndighet. Dersom et identifikasjonsmerke er blitt uleselig eller har gått tapt, skal det i samsvar med denne artikkel snarest mulig påsettes et nytt som har samme kode. I tillegg til koden og atskilt fra den kan dette erstatningsmerket angi et versjonsnummer.

Vedkommende myndighet kan imidlertid under sin kontroll tillate at erstatningsmerket får en annen kode, forutsatt at dette ikke svekker muligheten til sporing, særlig av dyr som er identifisert i samsvar med nr. 3.

7. Identifikasjonsmerket skal tildeles driftsenheten og fordeles og festes på dyrene på en måte som fastsettes av vedkommende myndighet.
8. Medlemsstatene skal underrette hverandre og Kommisjonen om modellen for identifikasjonsmerket og identifikasjonsmetoden som brukes på sitt territorium.
9. Fram til datoen nevnt i artikkel 9 nr. 3, skal de medlemsstatene som har innført elektronisk identifikasjon på frivillig basis i samsvar med bestemmelsene i del A nr. 4 og 6 i vedlegget, sikre at det individuelle elektroniske identifikasjonsnummeret og egenskapene ved identifikasjonsmerket som brukes, nevnes i det relevante sertifikatet i henhold til direktiv 91/68/EØF som følger dyr som er gjenstand for handel innenfor Fellesskapet.

Artikkel 5

1. Alle dyreholdere, unntatt transportører, skal ha et ajourført register som inneholder minst opplysningene oppført i del B i vedlegget.
2. Medlemsstatene kan kreve at dyreholdere fører flere opplysninger i registeret nevnt i nr. 1, enn de opplysningene som er oppført i del B i vedlegget.
3. Registeret skal ha et format som er godkjent av vedkommende myndighet, det skal føres for hånd eller elektronisk, og det skal til enhver tid på anmodning være tilgjengelig på driftsenheten for vedkommende myndighet i en minsteperode som skal fastsettes av vedkommende myndighet, men som skal være på minst tre år.
4. Som unntak fra nr. 1 skal registrering av de opplysningene som kreves i del B i vedlegget, være valgfritt i de medlemsstatene der en sentral elektronisk database som allerede inneholder disse opplysningene, er i drift.
5. Alle dyreholdere skal på anmodning gi vedkommende myndighet alle opplysninger om opprinnelse, identifikasjon og eventuelt bestemmelsessted for dyr som de har eid, holdt, transportert, brakt i omsetning eller slaktet i løpet av de siste tre årene.
6. Medlemsstatene skal underrette hverandre og Kommisjonen om modellen for driftsenhetsregisteret som brukes på sitt territorium, og eventuelt om unntak fra bestemmelsene i nr. 1.

Artikkel 6

1. Fra 9. juli 2005 ► **M1**, eller tiltredelsesdatoen for Bulgaria og Romania, ◀ **M1** skal et dyr som flyttes mellom to ulike driftsenheter innenfor en medlemsstats territorium, følges av et

transportdokument basert på en modell som er utarbeidet av vedkommende myndighet og inneholder minst opplysningene oppført i del C i vedlegget, og som fylles ut av dyreholderen dersom vedkommende myndighet ikke allerede har gjort det.

2. Medlemsstatene kan oppgi flere opplysninger i transportdokumentet nevnt i nr. 1, enn de opplysningene som er oppført i del C i vedlegget, eller de kan kreve at slike opplysninger oppgis.
3. Dyreholderen på mottakerenheten skal oppbevare transportdokumentet i en minsteperiode som skal fastsettes av vedkommende myndighet, men som skal være på minst tre år. På anmodning skal dyreholderen gi vedkommende myndighet en kopi av dokumentet.
4. Som unntak fra nr. 1 skal transportdokumentet være valgfritt i de medlemsstatene der en sentral elektronisk database som minst inneholder de opplysningene som kreves i del C i vedlegget, unntatt dyreholderens underskrift, er i drift.
5. Medlemsstatene skal underrette hverandre og Kommisjonen om modellen for transportdokumentet som brukes på sitt territorium, og eventuelt om unntak som nevnt i nr. 4.

Artikkel 7

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndighet har et sentralt register over alle driftsenheter med dyreholdere som utøver sin virksomhet på medlemsstatenes territorium, unntatt transportører.
2. Registeret skal omfatte identifikasjonskoden til driftsenheten eller, dersom vedkommende myndighet tillater det, til dyreholderen, unntatt transportører, dyreholderens virksomhet, produksjonstype (kjøtt eller melk) og artene som holdes. Dersom dyreholderen holder dyr på fast basis, skal vedkommende med jevne mellomrom utarbeide en fortegnelse over dyrene i henhold til frister fastsatt av vedkommende myndighet i medlemsstaten, og i alle tilfeller minst én gang i året.
3. En driftsenhet skal stå i det sentrale registeret til det i tre år på rad ikke har vært dyr på driftsenheten. Med virkning fra 9. juli 2005 ► **M1**, eller tiltredelsesdatoen for Bulgaria og Romania, ◀ **M1** skal registeret integreres i den elektroniske databasen nevnt i artikkel 8 nr. 1.

Artikkel 8

1. Fra 9. juli 2005 ► **M1**, eller tiltredelsesdatoen for Bulgaria og Romania, ◀ **M1** skal vedkommende myndighet i hver enkelt medlemsstat opprette en elektronisk database i samsvar med del D nr. 1 i vedlegget.
2. Alle dyreholdere, unntatt transportører, skal innen en frist på 30 dager når det gjelder opplysninger om dyreholderen eller driftsenheten, og innen sju dager når det gjelder opplysninger om forflytning av dyr, gi vedkommende myndighet:
 - a) opplysningene som skal registreres i det sentrale registeret og resultatet av fortegnelsen nevnt i artikkel 7 nr. 2, og opplysningene som kreves for å opprette databasen nevnt i nr. 1,
 - b) opplysninger om forflytningen hver gang et dyr flyttes, som fastsatt i transportdokumentet nevnt i artikkel 6, for de medlemsstatene som benytter seg av unntaket nevnt i artikkel 6 nr. 4.
3. Vedkommende myndighet i hver enkelt medlemsstat kan, dersom den ønsker det, opprette en elektronisk database som inneholder minst de opplysningene som er oppført i del D nr. 2 i vedlegget.
4. Medlemsstatene kan registrere flere opplysninger enn de opplysningene som er oppført i

del D nr. 1 og 2 i vedlegget, i den elektroniske databasen nevnt i nr. 1 og 3.

5. Fra 1. januar 2008 skal databasen nevnt i nr. 3, være obligatorisk.

Artikkel 9

1. Retningslinjer og framgangsmåter for gjennomføringen av systemet for elektronisk identifikasjon skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2.

2. Vedtakene nevnt i nr. 1 skal gjøres med sikte på å forbedre gjennomføringen av systemet for generell elektronisk identifikasjon.

► M2

3. Fra 31. desember 2009 skal elektronisk identifikasjon i henhold til retningslinjene nevnt i nr. 1, og i samsvar med de relevante bestemmelsene i del A i vedlegget, være obligatorisk for alle dyr.

◄ M2

Medlemsstater der det samlede antall sauer og geiter er høyst 600 000, kan imidlertid gjøre denne elektroniske identifikasjonen valgfri for dyr som ikke er gjenstand for handel innenfor Fellesskapet.

Medlemsstater der det samlede antall geiter er høyst 160 000, kan også gjøre denne elektroniske identifikasjonen valgfri for geiter som ikke er gjenstand for handel innenfor Fellesskapet.

► M2

4. Medlemsstatene kan før 31. desember 2009 innføre obligatorisk elektronisk identifikasjon av dyr som er født på deres territorium.

◄ M2

Artikkel 10

1. Endringer av de vedleggene og tiltakene som er nødvendige for å gjennomføre denne forordning, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2.

Disse tiltakene skal særlig gjelde:

- a) antall kontroller som minst skal foretas,
- b) anvendelse av administrative sanksjoner,
- c) nødvendige overgangsbestemmelser for systemets oppstartingsperiode.

2. Følgende data kan ajourføres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2:

- a) fristene for å framlegge opplysningene nevnt i artikkel 8 nr. 2,
- b) terskelverdiene for bestandens størrelse nevnt i artikkel 9 nr. 3 annet og tredje ledd.

Artikkel 11

1. Medlemsstatene skal underrette hverandre og Kommissjonen om hvilken vedkommende myndighet som er ansvarlig for å sikre at denne forordning overholdes.

2. Medlemsstatene skal sikre at personer som har ansvaret for å identifisere og registrere dyr, har fått instruksjon og veiledning om de relevante bestemmelsene i vedlegget, og at det blir arrangert hensiktsmessige opplæringskurs.

Artikkel 12

1. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at bestemmelsene i denne forordning overholdes. De fastsatte kontrollene skal ikke berøre eventuelle kontroller som Kommisjonen kan foreta i samsvar med artikkel 9 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.
2. Medlemsstatene skal fastsette en sanksjonsordning for overtredelse av denne forordning, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at slike sanksjoner anvendes. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
3. Sakkyndige fra Kommisjonen skal sammen med vedkommende myndigheter:
 - a) kontrollere at medlemsstatene oppfyller kravene i denne forordning,
 - b) om nødvendig foreta kontroll på stedet for å sikre at kontrollene nevnt i nr. 1, blir foretatt i samsvar med denne forordning.
4. En medlemsstat på hvis territorium det foretas kontroll på stedet, skal gi de sakkyndige fra Kommisjonen all den bistand de trenger for å utføre sine oppgaver.

Resultatet av kontrollene skal drøftes med vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten før en endelig rapport blir utarbeidet og utsendt.

5. Når Kommisjonen på grunnlag av resultatet av kontrollene finner det berettiget, skal den gjennomgå situasjonen i Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen nevnt i artikkel 13 nr. 1. Den kan gjøre nødvendige vedtak etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2.
6. Kommisjonen skal overvåke utviklingen i situasjonen. I lys av utviklingen og etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2, kan den endre eller oppheve vedtakene nevnt i nr. 5.
7. Nærmere regler for gjennomføringen av denne artikkel skal om nødvendig vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 nr. 2.

Artikkel 13

1. Kommisjonen skal bistås av Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, nedsatt ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002.¹
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF, skal være tre måneder.

3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

¹ EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1.

Artikkel 14

I forordning (EF) nr. 1782/2003 gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 18 nr. 2 skal lyde:

«2. Ved anvendelse av artikkel 67, 68, 69, 70 og 71 skal det integrerte systemet omfatte et system for identifikasjon og registrering av dyr opprettet i samsvar med både europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter og rådsforordning (EF) nr. 21/2004 av 17.

desember 2003 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter.”

* EFT L 204 av 11.8.2000 s. 1.

** EUT L 5 av 9.1.2004, s. 8.»

2. I artikkel 25 nr. 2 skal annet ledd lyde:

«Disse systemene, særlig systemet for identifikasjon og registrering av dyr opprettet i samsvar med direktiv 92/102/EØF, forordning (EF) nr. 1760/2000 og rådsforordning (EF) nr. 21/2004, skal være forenlige, som definert i artikkel 26 i denne forordning, med det integrerte systemet».

3. Artikkel 115 nr. 2 skal lyde:

«2. Når rådsforordning (EF) nr. 21/2004 får anvendelse, skal et dyr være identifisert og registrert i samsvar med disse reglene for å være tilskuddsberettiget.»

4. I vedlegg III del A skal nytt nr. 8a lyde:

«8a.	Rådsforordning (EF) nr. 21/2004 av 17. desember 2003 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter og om endring av forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF (EUT L 5 av 9.1.2004, s. 8).	Artikkel 3, 4 og 5»
------	---	---------------------

Artikkel 15

I direktiv 92/102/EØF gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 2 bokstav a) skal lyde:

«a) dyr: ethvert dyr av artene nevnt i direktiv 64/432/EØF,* unntatt storfe.

* EFT 121 av 29.7.1964, s. 1977/64.»

2. Artikkel 3 nr. 2 skal lyde:

«Medlemsstatene kan etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 i direktiv 90/425/EØF, gis tillatelse til å unnlate å oppføre i fortegnelsen nevnt i nr. 1 bokstav a), fysiske personer som holder bare ett svin som er beregnet på eget bruk eller konsum, eller for å ta hensyn til særlige omstendigheter, forutsatt at dyret før enhver forflytning underkastes kontroll som fastsatt i dette direktiv.»

3. I artikkel 4 gjøres følgende endringer:

a) i nr. 1 bokstav a) gjøres følgende endringer:

- i første ledd utgår ordene «storfe eller»,
- i annet ledd endres «over alle fødsler, dødsfall og forflytninger» til «over forflytninger»,
- fjerde ledd oppheves,

b) nr. 1 bokstav b) oppheves,

c) i nr. 3 bokstav b) skal første ledd lyde:

«enhver som holder dyr som skal til eller kommer fra et marked eller en oppsamlingssentral, framlegger et dokument med nærmere opplysninger om de

aktuelle dyrene til den som midlertidig holder dyrene på markedet eller i oppsamlingsentralen.»

4. I artikkel 5 gjøres følgende endringer:

a) nr. 2 oppheves,

b) i nr. 3 gjøres følgende endringer:

- i første ledd endres «Andre dyr enn storfe» til «Dyrene»,

- annet ledd skal lyde:

«Til det er truffet beslutning som fastsatt i artikkel 10 i dette direktiv, og som unntak fra artikkel 3 nr. 1 bokstav c) annet ledd i direktiv 90/425/EØF, kan medlemsstatene anvende sitt nasjonale system for alle forflytninger av dyr som skjer på sitt territorium. Systemet skal gjøre det mulig å identifisere driftsenheten dyrene kommer fra, og å finne tilbake til driftsenheten der de er født. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om hvilke systemer de for dette formål vil anvende fra 1. juli 1993 for svin. En medlemsstat kan etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 i direktiv 90/425/EØF, bli bedt om å endre sitt system dersom det ikke oppfyller ovennevnte krav.»

- fjerde ledd oppheves,

c) nr. 4 oppheves.

5. I artikkel 11 nr. 1 oppheves første og tredje strekpunkt.

Artikkel 16

I direktiv 64/432/EØF skal artikkel 3 nr. 2 bokstav d) lyde:

«d) identifiseres i samsvar med bestemmelsene i direktiv 92/102/EØF, når det gjelder svin, og i samsvar med bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1760/2000, når det gjelder storfe.»

Artikkel 17

Denne forordning trer i kraft den tjuende dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 14, 15 og 16 får anvendelse fra 9. juli 2005.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 2003.

For Rådet

G. ALEMANN

Formann

► M3 Vedlegg

A. Identifikasjonsmerker

1. Vedkommende myndighet skal godkjenne identifikasjonsmerkene som fastsatt i artikkel 4 nr. 1, som skal være utformet slik at de

a) utgjør minst ett synlig og ett elektronisk lesbart merke,

b) blir sittende uten å påføre dyret lidelser, og

c) lett kan fjernes fra næringskjeden.

2. Identifikasjonsmerkene skal inneholde en kode med følgende opplysninger i angitt rekkefølge:

a) enten koden på to bokstaver eller den tresifrede numeriske koden,¹ i henhold til ISO 3166 for den medlemsstat der den driftsenheten der dyret først ble identifisert, ligger (landkode),

b) en individuell kode med høyst tolv sifre.

I tillegg til kodene i bokstav a) og b) kan vedkommende myndighet tillate at det brukes en strekkode og at dyreholderen gir tilleggsopplysninger, forutsatt at kodene ikke blir vanskeligere å lese.

1

Østerrike	AT	040
Belgia	BE	056
Bulgaria	BG	100
Kypros	CY	196
Tsjekkia	CZ	203
Danmark	DK	208
Estland	EE	233
Finland	FI	246
Frankrike	FR	250
Tyskland	DE	276
Hellas	EL	300
Ungarn	HU	348
Irland	IE	372
Italia	IT	380
Latvia	LV	428
Litauen	LT	440
Luxembourg	LU	442
Malta	MT	470
Nederland	NL	528
Polen	PL	616
Portugal	PT	620
Romania	RO	642
Slovakia	SK	703
Slovenia	SI	705
Spania	ES	724
Sverige	SE	752
Det forente kongerike	UK	826.

► EØS Tilpasning som følge av EØS-avtalen vedlegg I

Island	IS	352
Norge	NO	578

◄ EØS Tilpasning som følge av EØS-avtalen vedlegg I

► M3

3. Det første identifikasjonsmerket, som omhandlet i artikkel 4 nr. 2 bokstav a), skal oppfylle kriteriene fastsatt i enten bokstav a) eller b):

- a) en elektronisk identifikator i form av en vombolus eller et elektronisk øremerke, i samsvar med de tekniske egenskapene oppført i nr. 6, eller
- b) et øremerke framstilt av ikke-nedbrytbart materiale, som ikke skal kunne forfalskes og som skal være lett å lese i hele dyrets levetid; det skal ikke kunne brukes om igjen og kodene nevnt i nr. 2 skal ikke kunne fjernes.

4. Det andre identifikasjonsmerket, som omhandlet i artikkel 4 nr. 2 bokstav b), skal oppfylle følgende kriterier:

a) for dyr som er identifisert i samsvar med nr. 3 bokstav a):

- i) et øremerke som oppfyller kriteriene fastsatt i nr. 3 bokstav b), eller
- ii) et merke på kodebeinet som oppfyller kriteriene for øremerker fastsatt i nr. 3 bokstav b), eller

iii) en tatovering, unntatt for dyr som er gjenstand for handel innenfor Fellesskapet,

b) for dyr som er identifisert i samsvar med nr. 3 bokstav b):

- i) en elektronisk identifikator som oppfyller kriteriene fastsatt i nr. 3 bokstav a), eller
- ii) for dyr som ikke er gjenstand for handel innenfor Fellesskapet, en elektronisk identifikator i form av et elektronisk merke på kodebeinet eller en injiserbar signalgiver i samsvar med de tekniske egenskapene oppført i nr. 6, eller
- iii) dersom elektronisk identifikasjon ikke er obligatorisk i henhold til artikkel 9 nr. 3:

- et øremerke som oppfyller kriteriene fastsatt i nr. 3 bokstav b), eller
- et merke på kodebeinet som oppfyller kriteriene for øremerker fastsatt i nr. 3 bokstav b), eller
- en tatovering.

5. Systemet nevnt i artikkel 4 nr. 2 bokstav c) krever at dyrene identifiseres både per driftsenhet og individuelt, det skal omfatte en framgangsmåte for å erstatte identifikasjonsmerket når det er blitt uleselig eller har gått tapt, under vedkommende myndighets kontroll og uten at sporbarheten mellom driftsenhetene blir svekket, med det formål å bekjempe epizootier, og for samme formål skal det være mulig å spore dyrenes forflytninger på nasjonalt territorium.

6. De elektroniske identifikatorene skal ha følgende tekniske egenskaper:

- a) De skal være skrivebeskyttede passive signalgivere som bruker HDX- eller FDX-B-teknologi som er i samsvar med ISO-standardene 11784 og 11785.
- b) De skal kunne avleses med avlesningsutstyr som er i samsvar med ISO-standard 11785 og er i stand til å lese HDX- og FDX-B-signalgivere.
- c) Avlesningsavstanden skal være
 - i) minst 12 cm for øremerker og merker på kodebeinet ved avlesning med en bærbar leser,
 - ii) minst 20 cm for vomboluser og injiserbare signalgivere ved avlesning med en

bærbar leser,

iii) minst 50 cm for alle typer identifikatorer ved avlesning med en fast leser.

7. Identifikasjonsmetoden nevnt i artikkel 4 nr. 3 skal være som følger:

- a) Dyrene skal identifiseres med et øremerke godkjent av vedkommende myndighet, som festes på det ene øret.
- b) Øremerket skal være framstilt av ikke-nedbrytbart materiale, skal ikke kunne forfalskes og være lett å lese; det skal ikke kunne brukes om igjen og skal være utstyrt bare med koder som ikke kan fjernes.
- c) Øremerket skal minst inneholde følgende opplysninger:
 - i) landkoden på to bokstaver¹ og
 - ii) identifikasjonskoden til driftsenheten der dyret er født, eller en individuell kode som gjør det mulig å fastslå driftsenheten der dyret er født.

Medlemsstater som bruker denne alternative metoden, skal underrette Kommissjonen og de andre medlemsstatene om dette innenfor rammen av komiteen nevnt i artikkel 13 nr. 1.

◀ M3

▶ M4

Dyr som er identifisert i samsvar med dette nummer, og som skal holdes til de er eldre enn tolv måneder eller er beregnet på handel innenfor Fellesskapet eller eksport til tredjeland, må identifiseres i samsvar med nr. 1-4 for å sikre at hvert enkelt dyr kan spores helt tilbake til driftsenheten der det er født.

◀ M4

▶ M5

8. Som unntak fra kravet til identifikasjon fastsatt i artikkel 4 nr. 1 kan vedkommende myndighet beslutte at bestemmelsene i del A ikke får anvendelse på sauer og geiter som holdes i eller flyttes mellom zoologiske hager godkjent i samsvar med artikkel 13 nr. 2 i rådsdirektiv 92/65/EØF, forutsatt at hvert enkelt dyr kan identifiseres og spores.

◀ M5

B. ▶ M3 Driftsenhetsregister

1. Fra 9. juli 2005 skal driftsenhetsregisteret inneholde minst følgende opplysninger:

- a) driftsenhetens identifikasjonskode,
- b) driftsenhetens adresse og de geografiske koordinatene eller tilsvarende angivelse av driftsenhetens geografiske beliggenhet,
- c) produksjonstype,
- d) resultatet av den siste fortegnelsen nevnt i artikkel 7 og datoen da den ble foretatt,
- e) dyreholderens navn og adresse,
- f) når det gjelder dyr som flyttes fra driftsenheten:
 - i) transportørens navn,
 - ii) registreringsnummeret på den delen av transportmiddelet som dyrene transporteres i,
 - iii) mottakerdriftsenhetens identifikasjonskode eller navn og adresse, eller når det gjelder dyr som sendes til et slakteri, slakteriets identifikasjonskode eller navn og avreisedato,

eller et duplikat eller en bekreftet kopi av transportdokumentet nevnt i artikkel 6,

- g) når det gjelder dyr som ankommer driftsenheten, identifikasjonskoden til driftsenheten som dyret kommer fra, og ankomstdatoen,
 - h) opplysninger om eventuell erstatning av identifikasjonsmerker.
2. Fra 31. desember 2009 skal driftsenhetsregisteret minst inneholde følgende ajourførte opplysninger for hvert enkelt dyr født etter den datoen:
- a) dyrets identifikasjonskode,
 - b) på driftsenheten der dyret er født, fødselsår og identifikasjonsdato,
 - c) måneden og året da dyret døde på driftsenheten,
 - d) om mulig, rasen og genotypen.

Når det gjelder dyr som er identifisert i samsvar med nr. 7 i del A, skal imidlertid opplysningene nevnt i bokstav a)–d) i dette nummer oppføres for hvert dyreparti som har samme identifikasjon, og antall dyr skal oppgis.

3. Driftsenhetsregisteret skal inneholde navnet på og underskriften til den utpekte eller godkjente representanten for vedkommende myndighet som har kontrollert registeret, og datoen da kontrollen ble foretatt.

C. Transportdokument

1. Transportdokumentet skal fylles ut av dyreholderen på grunnlag av en modell som vedkommende myndighet har utarbeidet. Det skal inneholde minst følgende opplysninger:
- a) driftsenhetens identifikasjonskode,
 - b) dyreholderens navn og adresse,
 - c) det samlede antall dyr som flyttes,
 - d) mottakerdriftsenhetens identifikasjonskode eller identifikasjonskoden til den kommende dyreholderen, eller når dyrene sendes til et slakteri, slakteriets identifikasjonskode eller navn og beliggenhet, eller ved beiteskifte, bestemmelsesstedet,
 - e) opplysninger om transportmiddelet og transportøren, herunder transportørens godkjeningsnummer,
 - f) avreisedato,
 - g) dyreholderens underskrift.

◀ M3

▶ M4

2. Fra 1. januar 2011 skal den individuelle identifikasjonskoden til hvert enkelt dyr som er identifisert i samsvar med nr. 1-6, registreres i transportdokumentet av dyreholderen på avsenderdriftsenheten før forflytningen finner sted.

For forflytninger som ikke omfatter handel innenfor Fellesskapet, kan vedkommende myndighet som unntak fra første ledd tillate at den individuelle identifikasjonskoden til hvert enkelt dyr registreres på mottakerdriftsenheten på vegne av dyreholderen på avsenderdriftsenheten, på følgende vilkår:

- a) Dyrene transporteres ikke i samme transportmiddel som dyr fra andre driftsenheter, med mindre dyrepartiene er fysisk atskilt fra hverandre.
- b) Vedkommende myndighet har godkjent at mottakerdriftsenheten registrerer dyrenes

individuelle identifikasjonskoder på vegne av dyreholderen på avsenderdriftsenheten.

c) Det er truffet tiltak for å sikre at følgende skjer innen 48 timer etter at dyrene er sendt:

- i) Hvert dyrs individuelle identifikasjonskode registreres i avsenderdriftsenhetens register i samsvar med del B nr. 2 bokstav a).
- ii) Opplysningene om forflytningen oversendes vedkommende myndighet med henblikk på ajourføring av den elektroniske databasen i samsvar med del D nr. 2.

◀ M4

▶ M3

3. Opplysningene fastsatt i nr. 2 er imidlertid ikke obligatoriske for dyr født senest 31. desember 2009

a) ved forflytning av dyrene til et slakteri, enten direkte eller via en kanaliseringsordning som utelukker senere forflytninger til andre driftsenheter,

◀ M3

▶ M6

b) inntil 31. desember 2014 for alle andre forflytninger.

◀ M6

▶ M3

D. Elektronisk database

1. Den elektroniske databasen skal inneholde minst følgende opplysninger om hver enkelt driftsenhet:

- a) driftsenhetens identifikasjonskode,
- b) driftsenhetens adresse og de geografiske koordinatene eller tilsvarende angivelse av driftsenhetens geografiske beliggenhet,
- c) dyreholderens navn og adresse og virksomhet,
- d) dyrearter,
- e) produksjonstype,

◀ M3

▶ M4

f) resultatet av fortegnelsen over dyrene fastsatt i artikkel 7 nr. 2 samt datoen da fortegnelsen ble foretatt, unntatt i medlemsstater der den sentrale elektroniske databasen inneholder den individuelle identifikasjonskoden til hvert enkelt dyr som holdes på en driftsenhet,

◀ M4

▶ M3

g) et datafelt forbeholdt vedkommende myndighet der den kan registrere opplysninger om dyrehelse, for eksempel restriksjoner på forflytning, status eller andre relevante opplysninger i forbindelse med fellesskapsprogrammer eller nasjonale programmer.

2. I samsvar med bestemmelsene i artikkel 8 skal databasen registrere hver enkelt forflytning av dyr.

Registreringen skal inneholde minst følgende opplysninger:

- a) antall dyr som flyttes,
- b) avsenderdriftsenhetens identifikasjonskode,
- c) avreisedato,
- d) mottakerdriftsenhetens identifikasjonskode,
- e) ankomstdato.